

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 19.9.2007
SEC(2007) 1190

WERKDOCUMENT VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSIE

Bijlage bij de

**MEDEDELING VAN DE COMMISSIE HET EUROPEES PARLEMENT, AAN DE
RAAD, HET EUROPEES ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ EN HET COMITÉ
VAN DE REGIO'S**

over

**Een nieuwe strategie voor diergezondheid voor de Europese Unie (2007-2013):
“Voorkomen is beter dan genezen”**

SAMENVATTING VAN DE EFFECTBEOORDELING

Nieuwe strategie voor diergezondheid (2007-2013)

{COM(2007) 539 definitief}
{SEC(2007) 1189}

SAMENVATTING

Nieuwe strategie voor diergezondheid (2007-2013)

Het Gemeenschapsbeleid voor diergezondheid (CAHP) heeft een lange weg afgelegd sinds het begin jaren zestig werd ontwikkeld. Het feit dat er op EU-niveau gemeenschappelijke regels voor de handel in dieren en het in de handel brengen van dierlijke producten zijn goedgekeurd, is cruciaal geweest om goede veiligheids- en gezondheidsnormen te kunnen garanderen, hetgeen de intracommunautaire handel vergemakkelijkte en de diergezondheid in het algemeen ten goede kwam. Het CAHP is verder uitgebreid naar aanleiding van een opeenvolging van ernstige crises en ziekte-uitbraken die zich de afgelopen jaren hebben voorgedaan.

DG SANCO heeft in 2004 een evaluatie uitgevoerd waarin de resultaten van het CAHP van het laatste decennium werden beoordeeld. Tijdens de evaluatieperiode zijn verschillende problemen gesignaleerd en deze worden in dit document kort beschreven. Dit initiatief is bedoeld om die problemen maar ook de nieuwe uitdagingen waarmee het CAHP vandaag de dag te maken krijgt, aan te pakken.

De belangrijkste problemen die in de evaluatie naar voren kwamen, waren de complexiteit van het huidige CAHP, het ontbreken van een algemene strategie en met name het feit dat er te weinig aandacht was voor ziektepreventie. Deze hebben vervolgens tot nieuwe problemen geleid, zoals een gebrek aan consistentie en samenhang met aanverwant ander beleid. Andere zaken die uit de evaluatie naar voren kwamen, waren de noodzaak van betere communicatie, een grotere betrokkenheid van de belanghebbenden bij de beleidsvorming en de behoefte aan meer duidelijkheid over de taken en verantwoordelijkheden. Daarnaast werd gewezen op problemen in verband met het huidige financieel kader en met de uitvoering van invoercontroles op het niveau van de lidstaten. Tot slot werd aangegeven dat de evaluatie van de resultaten van het CAHP te beperkt was.

De algemene doelstellingen van het CAHP zijn een hoog niveau van volksgezondheid te garanderen en tegelijkertijd bij te dragen tot de economische groei en het concurrentievermogen, alsmede goede productiemethoden te bevorderen die de kans op de overdracht van dierziekten verkleinen en die in overeenstemming zijn met de dierenwelzijnsnormen, waarbij wordt bijgedragen tot duurzame ontwikkeling. Om deze algemene doelstellingen te verwezenlijken zijn specifieke doelstellingen voor het CAHP vastgesteld. In de eerste plaats moet de EU zich in haar activiteiten vooral richten op dierziekten die relevant zijn voor de EU door middel van profielbepaling en indeling naar categorie van biologische en chemische risico's, prioriteitstelling, kwantificeerbare doelstellingen en prestatie-indicatoren, en de hoeveelheid middelen die voor de vastgestelde risico's moeten worden uitgetrokken. Ten tweede kunnen ziektepreventie en –bestrijding transparanter en doeltreffender worden gemaakt door een eenduidig, duidelijker regelgevingskader te creëren, regelgeving en mechanismen in te voeren die de internationale handel vergemakkelijken en tegelijkertijd een hoog niveau van volksgezondheid en diergezondheid veiligstellen, stimulerende maatregelen in te voeren voor risicopreventie op bedrijven en de veehouderijsector grotere verantwoordelijkheden te geven op het gebied van ziektepreventie, verbetering van de bewaking en crisisparaatheid. De EU zal innovatie, wetenschap en onderzoek stimuleren om betere hulpmiddelen in handen te hebben om dierziekten te bestrijden. Het is de bedoeling dat dit initiatief ook bijdraagt tot doelstellingen op EU-niveau, met name wat betreft betere regelgeving en de Lissabonstrategie.

Om de bij de evaluatie geconstateerde problemen aan te pakken, zijn in dit document drie globale opties overwogen. In de effectbeoordeling wordt niet in detail ingegaan op de verschillende subopties die voor elk specifiek punt in aanmerking zijn genomen, aangezien deze analyse al in de evaluatie heeft plaatsgevonden en in het eindverslag van de evaluatie uiteen wordt gezet. In de drie globale opties is voor elk specifiek punt aangegeven aan welke suboptie de voorkeur wordt gegeven. De eerste aanpak die werd beschreven, was de optie waarbij niets verandert, die ervan uitgaat dat het huidige CAHP wordt voortgezet. De tweede optie is een nieuwe "zachte" strategie voor diergezondheid te introduceren. Deze strategie zou de nadruk leggen op "zachte" regelgevingsinstrumenten en gericht zijn op verbetering van de communicatie en samenwerking met en de technische bijstand aan derde landen. Daarnaast zou in de strategie steun voor wetenschap en onderzoek worden gegeven en zouden problemen met de handhaving op nationaal niveau worden aangepakt. De laatste optie is een nieuwe veelzijdige strategie voor diergezondheid te introduceren. Deze strategie zou gebaseerd zijn op de acties die in de tweede optie worden beschreven, maar zou daarnaast aanvullende juridische elementen bevatten, waaronder de invoering van een nieuw horizontaal rechtskader, de eventuele ontwikkeling van een geharmoniseerde kostenverdelingsregeling, de ontwikkeling van een exportstrategie op EU-niveau en het gebruik van elektronische hulpmiddelen voor de identificatie en certificering van dieren.

De gevolgen van deze drie opties op sociaal, economisch en milieugebied zijn in dit document geanalyseerd. Het ging in dit stadium met name om een kwalitatieve analyse gezien de brede aard van het initiatief en vanwege het feit dat er nieuwe studies op stapel staan om de gevolgen van de belangrijkste beoogde acties (met name wat kosten en baten betreft) volledig in kaart te brengen. Bijlage II bevat een nadere omschrijving van de verschillende studies die gepland zijn. In elk geval moet voor elk nieuw wetsvoorstel een aparte effectbeoordeling worden opgesteld voordat het wordt ingediend.

Naar aanleiding van deze analyse was de algemene conclusie dat optie 3 het best beantwoordde aan de problemen die in de evaluatie naar voren kwamen en de nieuwe uitdagingen waarmee het CAHP te maken krijgt, aangezien met optie 2, ondanks een aantal positieve effecten, de gesignaleerde problemen niet volledig zouden worden aangepakt.